

WITTE DONDERDAG

Goede week 2020

Ondanks al die dingen die met Jezus gebeuren zouden, waarvan we het vervolg kennen, werd juist de tafel de manier om Jezus te gedenken. Het graf en ook het kruis werden terecht - nooit vergeten in deze wereld waar het kwaad wel vaker goede mensen treft. Maar daar bovenuit werd vooral wie hij gewéést is levend gehouden. De euforische ervaring dat een goed mens nooit sterft moet wel haast de basis zijn geweest van het opstandingsgeloof. Een mens van liefde voor allen, van hoop op een andere wereld, een mens van god. En zo werd niet het graf, niet het kruis, niet een monument of een gedenkplaat, maar juist de tafel door de eeuwen heen tot nu het centrum van de zondagsviering.

We herkennen het allemaal misschien wel. U mogelijk ook. Hoe, als een dierbare je ontvalt, niet de herinneringen aan de dood, maar aan het leven zo sterk kunnen zijn. Toen een vriendin van mij overleed maakte ik eenvoudige collages om iets van de herinnering vast te houden. Een beetje onbeholpen – het ging niet om de kwaliteit, moest ik mezelf voorhouden - verschenen er beelden van gezamenlijkheid, gastvrijheid. Een tafel, voeten die zich voortbewegen langs een wandelpad. Het beeld dat even eenvoudig was als sterk en waar andere herinneringen, gesprekken en verhalen zich vanzelf omheen konden scharen.

Zo zit er in iedere dood iets overstijgends. En het verhaal van Jezus werd zodoende een sterk verhaal, dat door miljoenen mensen hooggehouden zou worden. Een van de grote verhalen voor de mensheid. waarin de tafel een centrale plaats kreeg. Om andere verhalen naast te leggen, aan te verbinden. Verhalen van liefde en verlangen, maar ook van verdriet, lijden en verlies. De zorgen die we hebben om onszelf en om onze wereld naast wat we te vieren hebben of naar uitzien.

Een wonderschoon beeld die tafel waaraan wij allemaal onze plaats kunnen zoeken. Fysiek aanwezig of op afstand, de levenden zowel als wie er niet meer zijn, die we erbij denken. En een wereld van mensen rondom. Het is ongemakkelijk die tafel vanavond niet tastbaar te kunnen maken nu we zo op afstand de viering beleven. Tegelijk weten we dat liturgie op zijn best het altijd van verbeelding moet hebben. Dat liturgie verbeelding is. Dat wat we verlangen en waar we naartoe leven, altijd groter is dan wat we zien. Ons hier en nu voorbij en te boven. Waar alles wat we zeggen en zingen voorbij verwijst aan waar we ons nu bevinden in de tijd.

Juut Meijer

Juut Meijer is te bereiken via 'Juutmeijer@dominicusamsterdam.nl'